

fremstøtte det i en nær Fremtid. Vi vilde jo helst forlange, at der var gennemført en ny Sparekasselov, inden vi skulle drøfte, hvilke Midler vi skulle anvende, og hvor langt vi kunne gaa med Hensyn til at bøde paa de store Tab, der ere lidte i Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Det vilde vi helst, saa havde vi en større Sikkerhed, men det kunne vi efter min Mening ikke forlange, naar vi ville være oprigtige overfor Ministerens Ønske om, at vi skulle interessere os for det af ham fremsatte Lovforslag om Hjælp til Sparekassen. Men vi kunne forlange, og vi forlange for at drøfte disse Afhjælpningsforholdsregler, at der fra den høje Regerings Side bliver fremsat et Forslag til en Sparekasselov, om hvilken vi kunne skønne, at den, hvis den bliver vedtagen, maa siges at yde den Betyggelse, som kunde naas. Jeg tillader mig derfor at opfordre den højtærede Minister til at gøre det saa hurtigt som muligt og under den nye Moratorietid, som nu vil blive vedtagen, da det vilde være det mest fremmende for de Ønsker, han nærer for Den sjællandske Bondestands Sparekasses Opretholdelse eller Rekonstruktion, foruden at det i og for sig maa betegnes som værende en paa-trængende Lovforanstaltning. Dette vil jeg bede den højtærede Minister at overveje, og jeg haaber paa, at han i denne Sag ser tilnærmelsesvis ligesom jeg og mine Meningsfæller.

Med denne Motivering skal jeg altsaa anbefale det foreliggende Lovforslag til videre Fremme.

Madsen-Mygdal: Det ærede Medlem sluttede med at anbefale det foreliggende Lovforslag til videre Fremme, og jeg fik det Indtryk af hele hans Foredrag, at det var hans Mening, at dette Forslag skulde vedtages. Det forekommer mig nu, at Forhandlingerne om, hvad der er at gøre i Realiteten med Hensyn til Den sjællandske Bondestands Sparekasses endelige Ordning, skulle vi gemme, til den Sag kommer til at ligge for. (*Bramsen:* Det synes jeg ikke!). Det ærede Medlem har den Mening, jeg har nu en anden. Jeg synes ikke godt, vi kunne staa i dette Ting og forhandle et Lovforslag, der ikke ligger for, det ligger roligt i det andet Ting. Jeg har det ikke ved Haanden i dette Øjeblik og kan ikke indlade mig paa Enkelthederne i dette Forslag. Det ærede Medlem sagde ogsaa i sin Tale, at Realiteten ligger ikke for. Vi vide ikke en Gang, hvad det andet Ting vil gøre ved dette

Lovforslag, og da vi ikke vide det, synes jeg nok, at vi kunde spare os Ulejligheden med at tale om dette Forslag, som ligger i det andet Ting og maaske aldrig kommer herop. Vi vide ikke, om det kommer herop i den Skikkelse, hvori det blev forelagt. Altsaa, Forhandlingen om, hvad der endelig skal gøres, naar Tiden er indetertil, synes jeg gerne vi kunde gemme i Dag. Jeg vil om den Ting blot udtale, at hvordan vi end se paa det, vil jeg haabe, at vi ville bestræbe os fra alle Sider for ved gensidig Imødekommen at komme Den sjællandske Bondestands Sparekasse til Hjælp. Som sagt, det skal jeg ikke i fjerneste Maade komme ind paa. Det ærede Medlem sluttede med at anbefale Lovforslaget til videre Fremme. Da han gjorde det, er jeg dermed tilfreds og kan for saa vidt helt og holdent slutte mig til det ærede Medlem.

H. N. Hansen: Ogsaa jeg skal indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det foreligger, i den Forventning, at Lovforslaget om Den sjællandske Bondestands Sparekasses Ordning i en nær Fremtid vil komme til at foreligge her i Tinget, hvor Sagens Realitet saa vil komme til Forhandling. Skulde dette ikke ske eller ikke føre til noget Resultat, vilde der vel kunne blive Spørgsmaal om en yderligere Forlængelse af Moratoriet, men til nu i saa Henseende at gaa videre end af Ministeren foreslaaet synes der ikke at være Anledning.

Jeg skal herefter ikke i Dag komme ind paa Sagens Realitet, men skal paa den Gruppens Vegne, til hvilken jeg hører, dog endnu tilføje, at vi, som Sagen for Tiden foreligger, fastholde den Opfattelse, der fra vor Side ved forskellige Medlemmer af vor Gruppe tidligere er udtalt om samme.

Dette var de Bemærkninger, som jeg havde bestemt mig til at fremføre, førend jeg hørte den ærede første Talers (*Bramsen*) Ord i Dag. Jeg skal dog ikke fristes til at komme ind paa en Imødegaelse af hans Bemærkninger, men jeg kan ikke lade være personlig at udtale i Anledning af det ærede Medlems sidste Bemærkninger, at jeg er ganske uenig med ham i at stille Krav om, at der nu vedtages en almindelig Sparekasselov, førend vi afgøre Den sjællandske Bondestands Sparekasses Skæbne. Jeg tror, at det er ganske urigtigt at bygge denne Sparekasse op paa en ny Lov, dens Skæbne maa afgøres efter de hidtil gældende Love. Jeg kan derfor